

virke saaledes, at Musikerne vilde blive afskedigede, Musikken indskrænket og en Mængde Familiers Økonomi blive truet med Ruin. Alt dette er indtruffet. Jeg tror ikke, der er nogen Skattelov, der har virket paa en saa blodig Maade som denne Musikerafgift i det Aar, den har hersket. Den har bogstaveligt talt virket saa blodigt, at den har drevet Borgere lige ud i Arbejdsleshed og Nød. Alt dette blev forudsagt, men Folketinget lod sig under den højtærede Ministers Ledelse føre med til at vedtage Loven uden at overveje den. Jeg haaber, man vil drage Lære heraf og en anden Gang være villig til at overveje de Indvendinger, der fremføres. Nu i Dag erkender den højtærede Finansminister, at disse Indvendinger vare fuldt berettigede.

Jeg glæder mig med det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) over, at den højtærede Finansminister saa fuldt ud har erkendt den Fejl, der blev gjort i Fjor, og over, at han ikke er gaaet den Vej, som Motiverne antyde, at han et Øjeblik har været inde paa, nemlig at omdanne denne Skat og finde andre Former for dens Optrædelse, thi en hvilken som helst anden Form for en Statsskat paa dette Omraade vil føre til nøjagtig samme Resultat som det nuværende. Vi for vort Vedkommende ville selvfølgelig medvirke til, at denne Paragraf kan udgaa saa hurtigt som muligt. — Jeg skal slutte mig til de fremsatte Henstillinger om, at Loven maa komme til at træde i Kraft endnu tidligere end foreslaaet. Det forekommer mig, at den uden Vanskelighed kunde træde i Kraft en Maaned tidligere. Der er ingen Tvivl om, at der ved denne Lov er gjort Musikerne saa megen Skade, at det neppe lader sig genoprette i samme Øjeblik, Bestemmelsen bortfalder. Men jo tidligere den bortfalder, des mere Mulighed er der for det. — Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds sagde, at Musikerne væsentligt have sig selv at takke for denne Lovs Ophævelse, fordi de saa energisk have fastholdt deres Krav, og fordi de med saa stor Dygtighed have paavist, hvorledes denne Skat virkede, og fordi de ikke ere blevne trætte trods Modgang nu og da, men stadig have fremstillet Forholdene. Det er derfor en god Løn nu for Musikernes Ledere, at de i Dag se dette Lovforslag ligge her som Regeringsforslag paa Tingets Bord.

Den højtærede Finansminister sagde, da han fremsatte dette Lovforslag, at det ikke er ham, der har fundet paa denne Skat, den er fremkommen under Lovfor-

slagets Behandling i Rigsdagen. For saa vidt forstaar jeg, at det er faldet den højtærede Minister lettere at gaa til at fjerne denne Bestemmelse, end det vilde have været for ham at gaa til Ophævelse af hele Loven. Men se vi paa Loven i dens Helhed, ville vi se, at den højtærede Finansministers Ledelse af denne Sags Behandling i Fjor baade her i Tinget og i det andet Ting har været af den Art, at der til det oprindelige Lovforslag, saaledes som det forelaa fra hans Haand, er føjet en Række Bestemmelser, som have forværret denne Lov, Bestemmelser, som det dog vilde have været Finansministeren muligt at hindre, og naar han ikke har hindret dem, har han sit store Medansvar for dem. Jeg skal nævne et Par af disse Bestemmelser, idet jeg vil haabe, at den højtærede Minister overfor disse Bestemmelser vil gaa frem paa samme Maade som overfor Musikerafgiften, der heller ikke er hans eget Værk, at han vil overveje dem og eventuelt foreslaa dem ændrede. Det er ikke min Hensigt at stille noget Ændringsforslag knyttet til det Lovforslag, der her er fremsat; jeg tror, at vi bør vedtage den Ændring, som den højtærede Finansminister har foreslaaet, hurtigst muligt. Men hvis det ikke lykkes at gennemføre Ophævelsen af Loven, saaledes som Socialdemokraterne have foreslaaet — hvad jeg indtrængende vil anbefale at stemme for —, forekommer det mig, at den højtærede Minister burde fortsætte i det Spor, som han i dette Lovforslag er inde paa, nemlig at overveje, hvilke Steder denne Lov virker ganske særlig uretfærdigt, og der søge at forbedre Forholdene.

Jeg skal da først nævne et Forhold, som det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) var inde paa, da han talte om Provinsteaterselskaberne. Medens Forholdet i Hovedstaden var det, at der indførtes en Stempelafgift, der var dobbelt saa høj som den tidligere, men som dog altsaa i Forvejen var kendt, blev der for Provinsteaterselskaberne indført en lige saa stor eller for nogle Selskaber større Afgift end den københavnske, og paa Steder, hvor en saadan Afgift slet ikke havde været kendt tidligere, idet de Afgifter, der tidligere bleve afkrævede, vare ganske minimale. Netop derfor kom denne nye Skat til at virke overfor disse Selskaber som overordentlig tyngende. Jeg har høvet det tidligere, og jeg tror, at hvis den højtærede Finansminister vil undersøge Forholdene, vil lade sig forelægge Regnskaber fra Provinsteaterselskaber og se Resultatet